

մասն եղեալ անկաւ յերկիր, իբրեւ զգէշն Սիմոնի Կախարդի: Եւ որք տեսինն՝ երկեան երկեղ մեծ: Մինչ զի համբաւն ել առ թագաւորն, որ հիացեալ փառս տար Աստուծոյ. եւ հրաման եհան, զի մի ոք այլ այնպիսի ¹⁴⁵ յանդուզն եւ լիբբ գտցի, այլ եթէ ոք ունիցի կարիք, իջցէ վանդակաւ ի վայր. այլ եւ սրբութեամբ եւ երկիրդիւ ծառայել նմա: Եւ այս հրաչս զբազումս զարմացոյց, զոր մեք աչօք ոչ տեսաք, այլ լուաք ի պատվաւոր ¹⁵⁰ արանց Հայոց, Հռոմոց եւ Տաճկաց որ անդ դործէին. նաեւ ի քահանայից: Եւ այս գործեցաւ ի փառս եւ ի պատիւ ամենասուրբ Երրորդութեանն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգոյն սրբոյ, ի պարծանս քրիստոնէից եւ ի պատիժ ¹⁵⁵ ուրացողացն եւ ոչ պատվողաց զսուրբսն Աստուծոյ: Բայց վա՛յ եւ եղուկ մեղսամակարթ թշուառ անձին իմոյ. զի վասն անարժանութեան քրիստոնէից եւ մեղաց մատնեաց Աստուած զսրբութիւնս իւր ի ձեռս այլազգեաց: ¹⁶⁰

ԱՍԼԱՆԵՍԱՆԱ

Եւ անտի ելեալ քայլ մի քանի առաջ, տեսաք եկեղեցի մի մեծ, փառաւոր եւ գմբէթաչէն. եւ մտեալ ի ներս՝ տեսաք զի դեռ եւս երեւէին նկարք սրբոց պատկերաց եւ աւագ խորանն մեծ եւ լայնանիստ. եւ ունէր ¹⁶⁵ մատուռք բազում մեծ եւ բարձրարերձ, զոր այժմ զազանաց տուն են արարեալ եւ տաճ-